peältse ello sees ei se woi teistwisi olla. Sepärrast woib siis iggaüks sest juttust oppida, et se töeste ikka kahjuks tulleb, kui allam üllema wasto panneb, kui ta sannakuulmatta wannematte kässud ja tahtmist laidab ja teotab ja ilmaasjata wottab raskeks pañna, mis ta ommeti tännini teinud ja mis wannast aiast temma kohhus olnud. Ärgo olgo rummal innimenne kohhe walmis u kuma, mis pettised hulkujad könnelewad, kes agga meliga rahwast kiusawad ja wahhest nuhtlusse alla saatwad; ärgo salligo tühjad rummalad mö ted, mis ei sünni mötteldа, ja mittokord hopis moistusse wasto on, ja ärgo tõstko üksi walle-iuttud, mis läbbi rummala innimesse meel agga seggaseks lähheb. Wastopannemissest ja torkumissest tulleb ikka önneto luggu.

Wah-

Wahhest tulleb se läbbi nälg kätte, wahhest mu hädda, ja ikka on sest wihhastust, melehaigust ja kurwastust kül üllemattel, kül allamattel, kedda weel peälegi wimaks raske nuhtlussega karristakse. Ennam kitusse wäärt ja parrem se on, kui innimenne ka üllekohhut ärrakañnab, kui et ta kurja tiggeda wastopannemissega wimist head kautab.

2.

Ühhe rikka mehhel olli üks wanna kiwwi hone, kül wannal wisil ehhitud, agga siiski wägga kindel ja tuggew. Ka surusse polest ei olnud tedda laita, ja keik toad ja kambrid piddasid soia. Agga ei olnud nikkerdud liistid, egga kullatud nuppud, egga malitud ehk raiutud kuiud, egga muud tühja uhkust kussagil nähha.

Siiski

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1798, lk. 19